

87. Møde.

Lørdag den 5te Marts, Kl. 1.

Formanden (*Sofus Høgsbro*): Ved Folketingsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds (R. Claussen) er modtaget et Andragende fra 191 Beboere paa Sydfalster om Statsunderstøttelse til Beplantning langs den vestre Side af Diget fra Ulslev Nakke til Gedser Odde.

Andragendet vil blive tilstillet Finansudvalget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillægspension til Fru Anna Louise Munk, født Clausen, Enke efter forhenværende konstitueret Chef for 4de Udskrivningskreds Obest Frants Christophev Billow Munk.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3777).

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets eneste Paragraf sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Indhold samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 51 af 1ste April 1891 om Ændringer i Lovgivningen om Told- og indenlandsk Roesukkerafgift.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2867—68.)

Sagen sattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Johannsen*): Det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Reventlow) og jeg have tilladt os at indbringe det foreliggende Lovforslag, fordi vi mene, at Afgiften af det danske Roesukker under de forhaandenværende Forhold er alt for stor. Hele Afgiften beløb sig i Finansaaret 1896—97 til 1,701,344 Kr. Det Areal, der var besaaet med Sukkerroer, var 24,000 Tønder Land stort. Deraf fremgaar det, at Afgiften for Roesukker har været 71 Kr. for hver Tønde Land. Det mene vi er for meget i Forhold til Roedyrkernes Nettoudbytte. Ved Loven af 1ste April 1891 fik Roesukkeret en Beskyttelse af $\frac{3}{4}$ Øre pr. Pund. Men i en Adresse, som i 1895 indsendtes til Toldkommissionen fra Repræsentanter for Roedyrkere paa Lolland, og som er trykt i Tillæg til Toldkommissionens Betænkning Side 404—5 som Bilag 105, paavises det, at den „nominelle Beskyttelse af $\frac{3}{4}$ Øre svinder fuldstændig ind, naar Hensyn tages til, at andet og tredje Produkt maa svare samme Afgift som første Produkt, at Melassen er usælgelig i Udlandet, samt at der svares Told af alle Hjælpemidler som Kul, Olie, Maskiner, Spormateriale osv.“ De 71 Kr. i Afgift pr. Tønde Land bæres altsaa udelukkende af Roedyrderne. Saa længe Sukkerpriserne vare saa høje, at Roedyrkerne alligevel fik et klækkeligt Udbytte, var der ingen, der bekymrede sig om, at det var dem, der betalte Roesukkerafgiften, men da Sukkerpriserne faldt, og fremmede Landes Udførselspræmier kom til, saa at Indtægten pr. Tønde Land gik ned med 40—60 Kr., mente man imidlertid, at Afgiften var for høj. Man anstillede Betragtninger over, at Roesukkeret er den eneste Industri, hvis Produkt er beskattet, uagtet der ikke er nogen Industri, som er mere naturlig for Landet end netop Sukkerindustrien. Vi have selv Raastoffet, men, som sagt, Raastoffet er beskattet, og samtidig med, at det er beskattet, foreslaar man at lade det fremmede Raastof gaa toldfrit ind i Landet til Fordel for anden Industri. Alle de Lande, der have en stor Sukkerindustri, beskytte den med høje Toldsatser og med store Eksportpræmier. Indførselstolden i Tyskland er 18 Øre pr. Pund, Udførselspræmien i Tyskland er 1 Kr. 12 Øre pr. Centner, i Østerig 86 Øre pr. Centner, Frankrig 2 Kr. 9 Øre pr. Centner. Det kongelige Landhusholdnings-selskab nedsatte i 1894 et Udvalg med det Formaal for Øje at undersøge Sukkerroe-